

KEMAL TARKAN

Samsun

20.1.1937

Kardeşim Tayyip;

Sahiden mektubunu bizi utandırdı. Arada sırada benim gibi tembelleri böyle kamçılarlamak lazım. Sen fırsat buldukça bizi kamçılarmaktan fariğ olma. Ama sende de kabahat var: Peşte'den dönüşünü bize haber vermedin, yalnız oradan bir kart yazmışsın, onu da kura muayenesinden dönünce bulmuştum. O halde bir parça ödeşdik demektir. Kabahatin büyüğü bizdedir ya... Her ne ise bundan sonra sık sık mektuplaşırsız olmaz mı kardeşim...

Peşte'de geçirdiğin hayattan bizi de haberdar et, herhalde tatili dört gözle bekliyorsun. Yine niyet vardır herhalde. Belki de beraber gederiz, sahi senin haberin yoktur. Ben Teşrinievvelde kullanmak ve Fransa'ya gitmek üzere 6 ay izin istedim, henüz müspet, muktezi cevap alamadım. Buradaki fırka kumandanı Sivaslı ve eski zat işleri reisi Ömer Lütü Paşa'dır. O da bizim şıkkı Mazlum Paşa'ya yazdı. Hocam Niyazi İsmet Bey de yardım edeceğini ve benim Münih'e gitmemi arzu ettiğini yazmıştı. Herhalde muvaffak olacağım ve yalnız gideceğim.

Yengen bir parça mırın kırın ediyor ama aldırmiyorum. Nasıl olsa ikna ederim. Sen de mektubunda bu hususta benim tarafı iltizam et olmaz mı? Sahi unutma Tayyip Macaristan hayatından bir nebze yazıver olmaz mı?

Bu mektubu hemen yazmayacaktım belki, fakat sana verecek bir havadisim var. Dur da anlatayım: İki gün evvel muayenehaneye bir beyle bir genç hanım geldiler, hasta hanımmış. Ve sağ kasığın üzerinde zaman zaman gelen ağrıdan şikâyet ediyor. Hanım bir aralık bizim Doktor Mazhar'ı kapıdan gördü ve peki (ağabey beni evvelce muayene eden doktor şimdi gördüğüm doktordur) dedi. Ben (hayır yanlışın var Kemal Bey'dir) dedi. Ben muayene ettim. Ve Mazhar Bey'in de görmesine lüzum gösterdim. Mazhar'ın hastası olduğu için benim adada bekliyorlardı, ben birden (Çarşamba'da benim teyzelerim var) deyince genç bey (evet tanıyoruz hatta sizinle bir akrabalığımız da var) demesin mi?

O vakit bu beyin senin sabık başmuallim ve hanımın da esbak bizim yenge hanım olduğunu anladım. Bunu öğrenince kendimi müşkül bir mevkie düşmüş gibi buldum. Ve uzun zaman konuşmadan oturduk, arada sırada yan gözle Fatıma'yı tetkik ediyordum. O hanım çok güzel konuşuyor. Yalnız burnu münasip değil. Çirkin denmez. Fakat güzel değil. Ukala bir şeye benziyor..

İşte sana yazmaklığımıza birinci saik budur. Sakın uyuşmuş dertlerin ayaklanmasın. Bu vakayı ve bu macerayı artık unutmuş olman lazımdır. Ve sana da bu yakışır, bunu yazmaktan maksadım evvelce uzun zaman tanımadan alakadar olduğumuz Fatıma'yı yakından nasıl gördüğümü anlatmaktır. Sana denk bir kadın değildir.

Giderlerken ağabeyisi bana vizite parası vermek istedi, ben almadım, öylece gittiler. Masanın üzerine beş lira bırakmıştı, zorla geri verdim, iyi yaptım değil mi?

Cemal Sait'in İstanbul'a gideceğini biliyordum. Kendisi yazmıştı, gazetede okudum. İyi, halk çocuğudur.

Ağabeyim belediyecilikten şikâyet ediyor, muvaffak olamıyormuş. Fakat vali ile araları iyi değilmiş, dün de ona yazdım.

Mustafa'yı görünce benden selam söyle, gözlerinden öperim. Kaçınıcı sınıfta, annesini göreceği gelmiştir, değil mi? Alışsın artık, kocaman adam oldu.

Burada pek az soğuk ve kar devam etti. Mamafih her seneye nispetle bu sene daha fazla oldu ya...Bugün bilakis gayet sıcak, lodos esiyor, trenler yolda kaldı, gazeteler kaç gündür gelmiyor.

Başka yazacak bir şey yok kardeşim, hepimiz sıhhatteyiz, iyiyiz.

Feride Selam ve hürmetler ediyor, Handan ellerinden öpüyor.

Ben de mektubunu bekler hasret ve sevgi ile gözlerinden öperim şeker kardeşim, Tayyipciğim.

Hatice evlenmiş, bize de haber vermediler. Faika arada sırada gözüküyor, fakat ben hiç göremiyorum.

Dr. Kemal Tarkan